

τοῦ φρονήματος, γαῦρον καὶ ἀπονενομένον συστέλλειν, καὶ ἐπιγνώμονας γίνεσθαι τῶν ἡμάρτημένων· οἱ δὲ μηδὲν τοιούτον ἐπιδεικνύμενοι κατὰ Μωσέως γογγύζουσιν; 233.

ΔΔ'. Εὐ τῷ εὐαγγελικῷ ἥρτῳ τίνα δεῖ νοεῖν παιδία, ἢ τοῖς Ἰουδαίοις ηὔλησαν, καὶ οὐκ ὠργίσαντο, ἐθρήνησαν, καὶ οὐκ ἐκόψαντο; Τὸν γάρ Πρόδρομον, καὶ τὸν κοινὸν Δεσπότην παιδία νοεῖν, μὴ τῷ ἀτόπῳ συνδιαλέσται καὶ τὸν Ἰουδαίον τὸ ἔγκλημα; Παιδίοις γάρ μὴ πειθαρχεῖν οὔχ; ὑπεύθυνον. 237.

ΔΕ'. Πῶς οὐ μάχεται ἡ τοῦ κορυφαίου τῶν φοιτητῶν παραίνεσις ἡ λέγουσα· «Ἐτοιμοι γίνεσθε ἃσι πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἵτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος» καὶ τὸ δεσποτικὸν πρόσταγμα παρακελευόμενον, μὴ προμελετῆν ἀπολογεῖσθαι ἐπὶ βήματος βασιλέων, καὶ ἡγουμένων ἀγουμένους, ἐφ ὅ λόγον ὑποσχεῖν τῆς πίστεως ἡμῶν; 248.

ΔΖ'. Κατὰ τί εἴρηται· «Ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν;» Καὶ τί ἐνταῦθα ἡ εἰκόνων; Ποῖον δὲ τὸ ἀρχέτυπον; Ἀπάστης γάρ εἰκόνος ἀνάγκη συνθεωρεῖσθαι καὶ τὸ πρωτότυπον. 252.

ΔΖ'. Πῶς δύνεται μὴ ἀντικείμενον εἶναι τὸ, «Οφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὁδόντα ἀντὶ ὁδόντος», πρὸς τὸ, «Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ», τοῦτο ἔστιν μὴ ἐπεξελθεῖν τοῖς ὅμοιοις, μηδὲ ἀμύνασθαι τὸν ἔχθρον; 264.

ΔΗ'. Τινὲς διαποροῦσιν, ως εἰ ἀπεριγραπτος ἡ ἐν τῷ Γεράθης, ἡ σάρξ, ἡν ἀιέλαθεν, ἡ πανταχοῦ· ἔνθα γάρ ἡ θεότης, κἀκείνην παρεῖναι δεῖ· ἡ περιγραφομένη τόπῳ, τοῦ προσειληφότος διέστηκεν. 264.

ΔΘ'. Πῶς, τοῦ Ἰακώβου δύο παιδίας ἐκ τῆς Ῥαχὴλ ἐσγεκότος, τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸν Βενιαμίν· εἴτα γενεαλογῶν τοὺς ἀπὸ Ἰακώβου Μωϋσῆς, «Ἐγένοντο δὲ, φησί, Βάλλας, Γηράχ, καὶ Νοεμάν, καὶ Ἀγγίς, καὶ Ρώς, καὶ Ναυρίν, καὶ Όμφιν· Γηράχ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράδ»· εἴτα ἐπάγει· «Οὗτοι οἱ οἵτινες Ῥαχὴλ, οὓς ἔτεκε τῷ Ἰακώβῳ;» Τῆς οὖν Ῥαχὴλ τὸν Ἰωσήφ καὶ τὸν Βενιαμίν μόνους τεκούσης, πῶς τούτους ἡ Γένεσις λέγει ἐκ τῆς Ῥαχὴλ τεχθῆναι τῷ Ἰακώβῳ; Πορίμωσον ἀποφένων (λῦσον τὸ αἰνιγμα). 273.

Μ'. Τοῦ δεσποτικοῦ προστάγματος ἐν τῇ Ἑξόδῳ τὸν Μωσέα παρακελευομένου· «Ἐκτείνον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὰ ὄδατα Αἰγύπτου, καὶ ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἔλη αὐτῶν καὶ ἐπὶ πᾶν συνεστηκός ὅδωρ, καὶ ἐσται αἷμα»· καὶ τοῦ θαύματος δηλονότι τὸ πέρας εἰληφότος, πόθεν ἔτερον ὅδωρ εὑρέθη, ὅπερ ταῖς τῶν ἐπαοιδῶν μαγγανείαι; Οὐη πρὸς τὴν τοῦ αἷματος φαντασίαν ὑπεβλήθη; 273.

ΜΑ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φχριώ;» 281.

ΜΒ'. Πῶς νοητέον τό, «Σὺ ὡργίσθης», εἰρημένον τῷ θεολόγῳ Ἡσαΐ, «Καὶ ἡμεῖς ἡμάρτομεν;» 288.

ΜΓ'. Τί δήποτε τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ὄνομα Πατρὸς Υἱοῦ καὶ ἀγίου Πνεύματος βαπτίζειν μυσταγωγήσαντος, οἱ ἀπόστολοι καὶ μαθηταὶ αὐτοῦ οὐ γοῦτως· ἀλλ' εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐβάπτιζον; 301.

ΜΔ'. Τί δηλοῖ τὸ εἰρημένον· «Ἐν παντὶ καιρῷ ἔστωσαν τὰ ἱμάτιά σου λευκά, καὶ ἔλαιον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου μὴ ὑστερησάτω, καὶ τοῦ σοφοῦ οἱ ὄφθαλμοι ἐν τῇ κεφαλῇ αἰσθατοῦ. 333.

ΜΕ'. Τίς ἔστιν ἡ μάτηρ μου καὶ τίνες οἱ ἀδελφοί μου· πῶς νοητέον; πολλοὶ γάρ αὐτῷ προσκόμματος ἔθεντο πρόφασιν. 340.

ΜΖ'. Πῶς οὐ μάχεται τὸ, «Ἐρέθιθο τοῖς ἀργαῖοις ὄφθαλμὸν ἀντὶ ὄφθαλμοῦ καὶ ὁδόντα ἀντὶ ὁδόντος· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ· ἀλλ' ὅστις σὲ βαπτίσει ἐπὶ τὴν δεξιὰν, στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἀλληλην». 349.

ΜΖ'. Τοῦ Κυρίου λέγοντος· «Ὕμετες ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ». ζητοῦμεν τίνα λέγει διάβολον καὶ τίνα τὸν πατέρα αὐτοῦ; 352.

ΜΗ'. Πόσαι εἰσὶν αἱ τὸν Κύριον ἀλείψασαι μύρῳ; 357.

ΜΘ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Πᾶσα ἀμαρτία καὶ βλασφημία ἀρεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις, τῷ δὲ βλασφημήσαντι εἰς τὸ Πνεύμα τὸ ἄγιον, οὐκ ἀρεθήσεται, οὔτε ἐν τῷ νῦν αἰώνι, οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι;» 368.

Ν'. Τοῦ μακαρίου Μέρκου καὶ εὐαγγελιστοῦ γραφότος· «Ἐξῆλθον οἱ παῖς αὐτοῦ κρατῆ-

